



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.08.2000

KOM(2000) 527 endelig

1997/0345/COD

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringerne til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF om den generelle ordning for
anerkendelse af erhvervsuddannelser og om ændring af Rådets direktiv 77/452/EØF,
77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF,
80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om følgende erhverv:
sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger,
jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger**

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG

i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2

1. BAGGRUND

- a) Den 3. december 1997 sendte Kommissionen Rådet et forslag til direktiv om ændring af direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF om den generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser og om ændring af Rådets direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om følgende erhverv: sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger [KOM(97) 638 endelig udg. - 1997/0345/COD]¹.
- b) Den 27. maj 1998 afgav Det Økonomiske og Sociale Udvalg udtalelse².
- c) Den 2. juli 1998 afgav Europa-Parlamentet positiv udtalelse ved førstebehandlingen og fremsatte 19 ændringsforslag til Kommissionens forslag³.
- d) Den 20. marts 2000 fastlagde Rådet en fælles holdning⁴.
- e) Den 27. marts 2000 godkendte Kommissionen Rådets fælles holdning og fremsendte sin udtalelse til Europa-Parlamentet.
- f) Den 6. juli 2000 stemte Europa-Parlamentet ved andenbehandlingen om 11 ændringsforslag til Rådets fælles holdning.

2. FORMÅLET MED FORSLAGET

Forslaget har to formål:

- gennemføre Slim-gruppens henstillinger vedrørende "anerkendelse af eksamensbeviser" og gøre det lettere at ajourføre fortegnelserne over de eksamensbeviser, der kan anerkendes automatisk
- indsætte en række andre ændringer, ofte af teknisk art, for at øge retssikkerheden eller lette fortolkningen af de pågældende direktiver.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

Europa-Parlamentet vedtog ved andenbehandlingen 11 ændringsforslag til Rådets fælles holdning.

3.1. Ændringer, som Kommissionen har bevaret

Ændringsforslag 4 har til formål at ændre betragtning 12 og slette den udtrykkelige henvisning til EF-Domstolens dom, som ligger til grund for den foreslåede ændring vedrørende anerkendelse af visse italienske eksamensbeviser i farmaci.

¹ EFT C 28 af 26.1.1998, s. 1.

² EFT C 235 af 27.7.1998, s. 53.

³ EFT C 226 af 20.7.1998, s. 19.

⁴ EFT C 119 af 27.4.2000, s. 1.

Det er korrekt, at det ikke er nødvendigt med en sådan udtrykkelig henvisning, selv om der er en henvisning til en anden af Domstolens domme i en anden betragtning (9) med lignende virkning i samme præambel.

Kommissionen kan acceptere dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 5 og 6 har til formål at ændre artikel 1, stk. 1, i den fælles holdning og erstatte udtrykket "institution med samme niveau" med "institution med tilsvarende niveau" i visse sprogudgaver.

Dette blev også drøftet i Rådet, hvor man vedtog at bibeholde den nuværende ordlyd i de enkelte sprogudgaver for at undgå eventuelle fortolkningsvanskeligheder.

Kommissionen skal understrege, at disse to udtryk kun tilsyneladende er modstridende. Etymologisk set giver udtrykket "tilsvarende" ikke anledning til tvivl på dette punkt.

Kommissionen kan derfor acceptere disse ændringsforslag.

Ændringsforslag 11 har til formål at ændre artikel 12 i den fælles holdning for at præcisere varigheden af den overgangsperiode, der er fastsat for anerkendelse af visse italienske eksamensbeviser i farmaci.

Det foreslås i ændringsforslaget, at det fastsættes, at overgangsperioden udløber den 1. november 2003. Det betyder, at overgangsperioden strækker sig over ti år, og det må være passende.

Kommissionen kan acceptere dette ændringsforslag.

3.2. Ændringer, som Kommissionen ikke kan godtage

Ændringsforslag 1 har til formål at indsætte en ny betragtning (5a), hvori Kommissionen opfordres til at forelægge konsoliderede udgaver af direktiverne.

Europa-Parlamentet anmoder jævnligt Kommissionen om at kodificere fællesskabsretten. Selv om Kommissionen ikke har noget principielt at indvende imod en sådan anmodning, bør det bemærkes, at det ville være i strid med de lovtekniske regler og "Vejledningen i Udformning af EU-publikationer - Vademecum for udgivere" at fremsætte en sådan anmodning i en betragtning. Desuden er der - for så vidt angår direktiverne om fri bevægelighed og anerkendelse af erhvervsuddannelser - netop gennemført en omfattende kodificering ved vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF⁵. Dette direktiv konsoliderer 35 direktiver.

Kommissionen kan derfor ikke acceptere dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 2 har til formål at indsætte en ny betragtning (6a), hvori Kommissionen opfordres til at forelægge undersøgelser og eventuelt lovgivningsforslag om anerkendelse af uddannelser, der er erhvervet i tredjelande.

⁵ EFT L 201 af 31.7.1999, s. 77.

Som påpeget i forbindelse med ændringsforslag 1 ville det være i strid med de lovtekniske regler og "Vejledningen i Udformning af EU-publikationer - Vademecum for udgivere" at fremsætte en sådan anmodning i en betragtning. I øvrigt skal medlemsstaterne allerede i henhold til Rådets fælles holdning gennemgå eksamensbeviser, der er erhvervet i et tredjeland, hvis dette eksamensbevis er blevet anerkendt i en medlemsstat, tillige med uddannelse og/eller erhvervs erfaring opnået i en medlemsstat. Desuden skal medlemsstatens beslutning bekendtgøres senest tre måneder efter, at den pågældende har forelagt den fuldt dokumenterede ansøgning. Disse krav er fastsat i artikel 3, nr. 6), artikel 5, nr. 9), artikel 7, nr. 4), artikel 9, nr. 5), artikel 11, nr. 1), artikel 13, nr. 5), og artikel 14, nr. 12), i den fælles holdning.

Kommissionen kan derfor ikke acceptere dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 3 og 10 har til formål at ændre artikel 14, nr. 9), i den fælles holdning og gøre efteruddannelse obligatorisk for alment praktiserende læger.

Disse ændringsforslag kan ikke accepteres af flere årsager.

For det første har direktiverne om fri bevægelighed og anerkendelse af eksamensbeviser, som det fremgår af titlen, udelukkende til formål at fremme arbejdskraftens frie bevægelighed, og med henblik herpå knæsetter de princippet om gensidig anerkendelse af eksamensbeviserne. En sådan anerkendelse forudsætter et mindstemål af samordning af uddannelsen. I overensstemmelse med nærhedsprincippet og traktatens artikel 149 og 150 ligger det grundlæggende ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne hos medlemsstaterne. Der henvises i disse artikler udtrykkeligt til, at der ikke er tale om nogen form for harmonisering.

Der er således blot tale om at fastsætte et mindstemål af samordning af visse uddannelseskra v, som skønnes at være tilstrækkelige og tilfredsstillende på dette punkt, for at fremme den frie bevægelighed.

Det ville derfor være i strid med traktaten og formålet med direktiverne om fri bevægelighed og anerkendelse af eksamensbeviser at udvide samordningen af uddannelseskra vne ud over det mindstemål, der er nødvendigt for at fremme den frie bevægelighed.

Det bør desuden bemærkes, at ændringsforslag 10 i sin nuværende affattelse endog vil kunne hindre den frie bevægelighed. Artikel 31 i direktiv 93/16/EØF fastsætter, hvilke minimumskrav der stilles til den særlige uddannelse til alment praktiserende læge. Denne særlige uddannelse erhverves umiddelbart efter, at man har afsluttet grunduddannelsen, og inden man kan udøve erhvervet som alment praktiserende læge. På dette tidspunkt kan der endnu ikke være tale om efteruddannelse. Efteruddannelse erhverves pr. definition under arbejdslivets forløb. Det er derfor ikke muligt at kræve, at en læge, som endnu ikke har påbegyndt arbejdslivet, skal forelægge "bevis for regelmæssig deltagelse i efteruddannelsesforanstaltninger, hvis hyppighed afpasses efter det medicinske fremskridt".

Endelig er der intet, der begrunder, at efteruddannelse skal være obligatorisk for ét enkelt erhverv eller for den sags skyld for én enkelt kategori af læger.

Kommissionen kan derfor ikke acceptere disse ændringsforslag.

Ændringsforslag 7 har til formål at indsætte et nyt uddannelseskraft til speciallæger, nemlig "fyldstgørende kendskab til almen medicin".

Kommissionen henviser til sin begrundelse ovenfor vedrørende ændringsforslag 3 og 10: Det ville være i strid med traktaten og formålet med direktiverne om fri bevægelighed og anerkendelse af eksamensbeviser at udvide samordningen af uddannelseskraftene ud over det mindstemål, der er nødvendigt for at fremme den frie bevægelighed.

Da det drejer sig om uddannelseskraftene til speciallæger, skal det påpeges, at speciallæger allerede har erhvervet alle fornødne kundskaber i almen medicin i løbet af deres seksårige grunduddannelse. Disse kundskaber var indtil den 1. januar 1995 tilstrækkelige til at udøve erhvervet som alment praktiserende læge. Siden denne dato kræves der en særlig uddannelse inden for almen medicin. Som det fremgår af præambelen til direktiv 93/16/EØF, har denne særlige uddannelse bl.a. til formål at fremme en mere selektiv anvendelse af speciallæger. Ændringsforslag 7 er derfor overflødig, fordi speciallæger allerede har tilstrækkelige kundskaber i almen medicin takket være deres grunduddannelse, og desuden er det i strid med den målsætning, der er baggrund for, at man for nylig indførte den særlige uddannelse inden for almen medicin.

Kommissionen kan derfor ikke acceptere dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 8 og 9 har til formål at forlænge minimumsuddannelsesperioden for den særlige uddannelse inden for almen medicin med ét år. Det ville resultere i en minimumsuddannelsesperiode på 3 år i stedet for 2.

Kommissionen henviser til sin begrundelse ovenfor vedrørende ændringsforslag 3 og 10: Det ville være i strid med traktaten og formålet med direktiverne om fri bevægelighed og anerkendelse af eksamensbeviser at udvide samordningen af uddannelseskraftene ud over det mindstemål, der er nødvendigt for at fremme den frie bevægelighed.

Forslaget om at forlænge varigheden af den særlige uddannelse inden for almen medicin bygger desuden på en opfattelse af grunduddannelsen, hvorefter uddannelsen så vidt muligt skal fuldendes, inden arbejdslivet påbegyndes, medens en anden opfattelse går ud på at supplere grunduddannelsen med efteruddannelse under hele arbejdslivets forløb. I den forstand står ændringsforslag 8 og 9 til en vis grad i modsætning til ændringsforslag 3 og 10.

Mere generelt kan det i denne forbindelse bemærkes, at de forskellige ændringsforslag om lægeuddannelsen fortrinsvist vedrører almen medicin og synes ubegrundede, hvis der anlægges et helhedssyn på den alment praktiserende læges rolle og speciallægens rolle og på vigtigheden af hhv. grunduddannelsen, den særlige uddannelse, specialuddannelsen og efteruddannelse. Ydermere kan man som nævnt ikke se bort fra formålet med direktiverne om fri bevægelighed og anerkendelse af eksamensbeviser.

Kommissionen kan derfor ikke acceptere disse ændringsforslag.

4. KONKLUSION

Efter EF – traktatens artikel 250, stk. 2, kan Kommissionen godkende ovennævnte forslag.